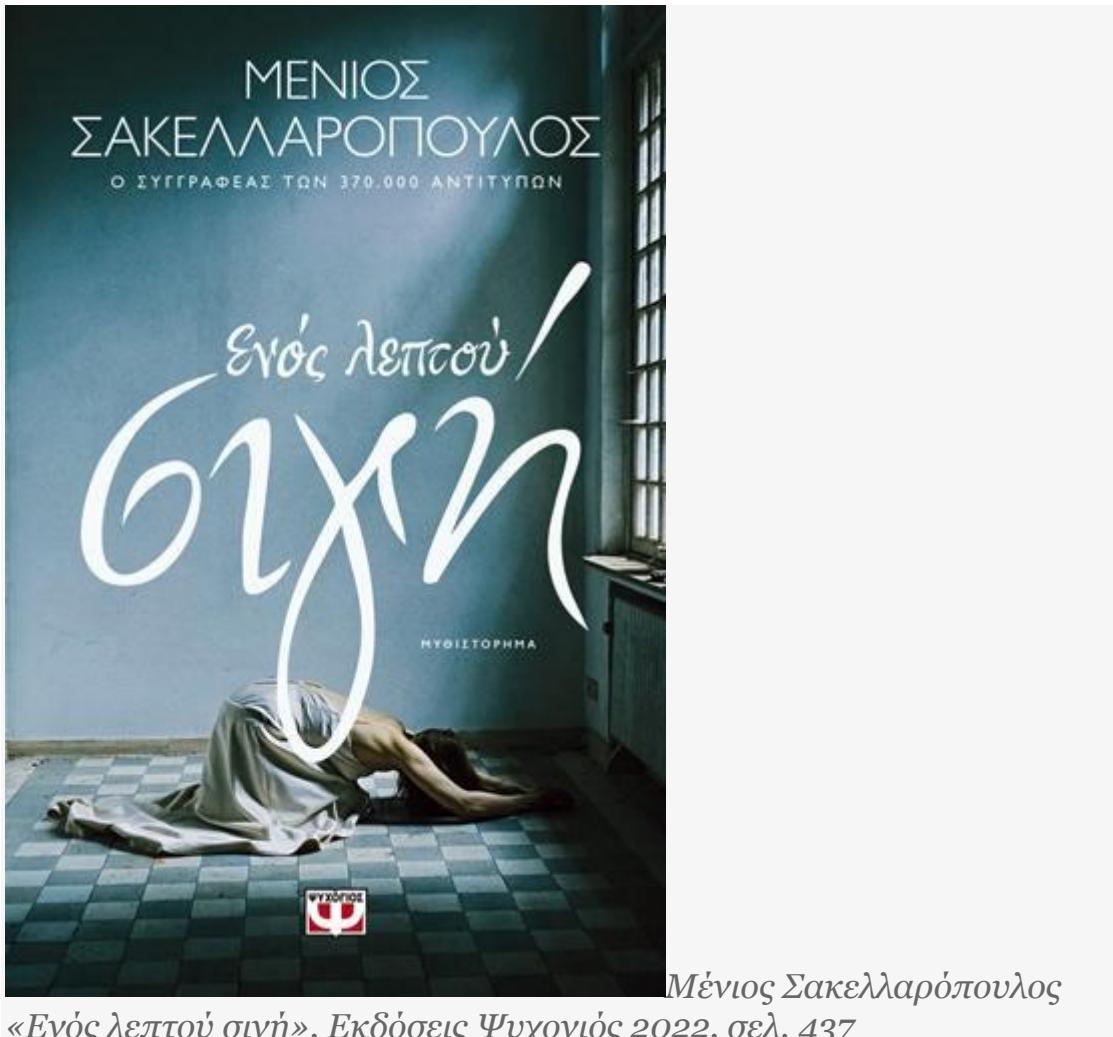

Η εμπόλεμη ζώνη ενός γάμου

Γράφει ο Κώστας Τραχανάς

Μένιος Σακελλαρόπουλος

«Ενός λεπτού σιγή», Εκδόσεις Ψυχογιός 2022, σελ. 437

Όλα ξεκινούν με αιώνιους όρκους και εξαγγελίες και όνειρα και προσδοκίες, αλλά συχνά τα καράβια βάζουν μαύρα πανιά. Είναι τα βράχια κοφτερά...

Σήμερα δεν προλαβαίνουν να πάρουνε ανάσα οι δικηγόροι από τις πολλές αιτήσεις διαζυγίου. Και ο λόγος δεν είναι μόνο η ασυμφωνία χαρακτήρων, αλλά το λεγόμενο τρίτο πρόσωπο στη σχέση. Χαλασμός! Κάποτε η ευθύνη βάραινε τους άντρες. Πλέον αυτό δεν ισχύει...

Όμως όταν ένας γάμος μετατρέπεται σε εμπόλεμη ζώνη, κάποιες φορές οι συνέπειες είναι τραγικές. Καμιά φορά χρειάζονται ειδικές συνθήκες για να φύγει κάποιος από τον γάμο και το σπίτι. Είναι επώδυνο και για τις δυο πλευρές, ειδικά όταν υπάρχουν παιδιά. Δεν θέλει πολύ να ξεφύγει μια κατάσταση και να γίνει ακραία. Πολλές φορές φτάνουμε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, με ανείπωτο πόνο και ανεξίτηλες πληγές. Ξυλοδαρμοί, επιθέσεις, βρισιές, απειλές, εκβιασμοί, καταστροφές, δολοφονίες.

Κάποιοι μοιχοί -και μοιχαλίδες-δεν το αντέχουν, παραφρονούν! Αν μάλιστα ο απατημένος ή η απατημένη ανακαλύψουν ότι το διάστημα της παράνομης σχέσης είναι μεγάλο τόσο τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Γιατί τότε φουντώνει η έννοια της παρατεταμένης προδοσίας, που παραμένει μια από τις πιο ισχυρές μαχαιριές για τον άνθρωπο.

Συμβαίνουν και στους ανθρώπους της «διπλανής πόρτας»...

Κανένας δεν είναι... αθώος του αίματος. Πολλές «ματωμένες» βέρες, όπως και βέβαια και συμβατικοί γάμοι. Κανένας δεν μπορεί να ξέρει τον σταυρό που σηκώνει μια οικογένεια πίσω από κλειστές πόρτες.

Τραγικές καταστάσεις. Χαμένες ψυχές. Χωρισμοί που μπορεί να προκαλέσουν συντριβή αλλά και αυτοκαταστροφές. Πολλοί οι πειρασμοί, η ανάγκη για επιβεβαίωση, η ασφυξία της καθημερινότητας, η φθορά του χρόνου, ο εγωισμός, η αποξένωση.

Πολλοί και πολλές καταλήγουν άστεγοι, άποροι, κυριολεκτικά στο δρόμο, στα ιδρύματα, ακόμα και στα ψυχιατρεία.

Η Βάλια Βασιλειάδου-Καλογεράκου καθηγήτρια αγγλικών, ήταν παντρεμένη με τον οπτικό Παύλο Βασιλειάδη και είχαν και δυο παιδιά.

Όμως ο γάμος, μετά από είκοσι χρόνια, είχε τελματώσει. Ζούσε με έναν άνθρωπο που δε δίνει δεκάρα για αυτήν, δεν ασχολείται καν μαζί της. Στην ουσία είναι η υπηρεσία του.

Ήταν δυο ξένοι κάτω από την ίδια στέγη.

Ένιωθε εγκλωβισμένη και πνιγμένη μέσα στο γάμο.

Με το ζόρι αντάλλασσαν πέντε κουβέντες, αφού σκοτώνονταν με το παραμικρό. Οι κόντρες με τον Παύλο ήταν καθημερινές και αφόρητες. Η Βάλια κοιμόταν πια μόνιμα στον καναπέ, γιατί τσακώνονταν και για το ροχαλητό του.

Έτσι η Βάλια συμβιβάζονταν με τα πικρά τους χαμόγελα κι έμεναν στην ατέλειωτη σιωπή τους.

Δεν ήθελε πια να ζει έτσι, γεμάτη συμβιβασμούς και άβολες στιγμές. Χωρίς συναισθήματα, δίχως χαρά, δίχως λαχτάρα για τη ζωή, μόνο να κυλάει ο καιρός.

Ήταν ένας νεκρός γάμος που απλώς δεν είχε ημερομηνία θανάτου...

Μπορεί όμως να φύγει; Να σηκωθεί να φύγει και να τα τινάξει όλα στον αέρα; Να τραβήξει άλλο δρόμο; Να αυτονομηθεί; Μπορεί; Θα αντέξει τις συνθήκες;

Τελικά η Βάλια κατέληξε να έχει παράλληλη ζωή, κρυφή ζωή, ένα εραστή. Τον Ανδρέα Μπερδέση, τον ιδιοκτήτη του γυμναστηρίου, που πήγαινε η Βάλια. Επρόκειτο για μοιχεία και απιστία.

Ο Ανδρέας ήταν τρελός από έρωτα και το αποδείκνυε κάθε στιγμή. Στεκόταν πάντα δίπλα της. Στον ερωτικό τομέα όλα ήταν απογειωμένα. Κι εκείνη απογειωνόταν σε ένα ερωτικό παραλήρημα. Πόντο δεν θα έκανε πίσω. Δεν ήταν πια εκείνη η υπνωτισμένη και φοβισμένη γυναίκα, η συμβιβασμένη με τα πάντα. Η αγκαλιά του

Ανδρέα ήταν το βάλσαμο για τις πληγές της. Ο Ανδρέας ήταν η δύναμη και η ηρεμία της κι όχι μια απλή σαρκική επαφή. Ήταν η ισορροπία της, ο καταλύτης του μυαλού της, ήταν τόσα πράγματα.

Οι δυο εραστές, εκτός από ερωτόλογα και υποσχέσεις αγάπης, αντάλλασσαν και γυμνές φωτογραφίες με ανάλογα σχόλια μέσω του υπολογιστή.

Αυτά ανακάλυψε ο σύζυγος κάποια μέρα στον υπολογιστή και πήγε να πάθει έμφραγμα και έγινε ταύρος σε υαλοπωλείο.

Ο Παύλος ούρλιαζε: «Μας κατέστρεψες τη ζωή! Μας κορόιδευες στα μούτρα μας. Παρίστανε την ταλαιπωρημένη, που τρέχει όλη μέρα στα μαθήματα, για να είσαι με τον εραστή σου, τσούλα! Αυτό είσαι. Μια τσούλα και πρέπει να το μάθουν όλοι! Εμένα δεν με υπολόγισες. Άλλα ούτε και τα παιδιά σου;»

«Εσύ μ' έσπρωξες», του απαντούσε. «Με τα μούτρα κατεβασμένα όλη μέρα, με παρατηρήσεις, ειρωνείες, επιθέσεις, μόνο την πάρτη σου κοιτούσες και την μπάλα. Δεν ήθελες να με βλέπεις μπροστά σου...»

Ο Παύλος ούρλιαζε, παραληρούσε, έβγαζε αφρούς από το στόμα. Κι ήταν αφιονισμένος, τρελός από θυμό, κρατήρας ηφαιστείου. Έφτυνε τις λέξεις κοιτώντας τη μίσος, ικανός για τα πάντα εκείνη τη στιγμή.

Ενημέρωσε τα παιδιά του για την απιστία της μάνας τους και τους γονείς της Βάλια. Τα ίδια της τα παιδιά της την αντιμετώπιζαν σαν μίασμα. Ας χώριζε πολιτισμένα και μετά ας έκανε ό,τι ήθελε...

Άλλο να χωρίσουν κι άλλο να έχει γκόμενο. Δε γίνεται να έχει μια γυναίκα διπλή ζωή.

Εκείνη άνοιξε τον ασκό του Αιόλου και αμόλησε σφοδρές θύελλες και καταιγίδες.

Τώρα ζούνε χωρισμένα. Φύγανε και οι δύο από το σπίτι. Ο Παύλος σε ξενοδοχείο, η Βάλια στο αυτοκίνητο...

Ο στοργικός εραστής της έλεγε ότι δε θα την αφήσει ποτέ και ότι θα είναι πάντα δίπλα της. Πού είναι ο Ανδρέας; Τον είχε αγαπήσει. Τον είχε πιστέψει. Τον είχε θαυμάσει, έκανε όνειρα μαζί του. Πού είναι η καλή της φύλη η Ελένη; Την είχε αδειάσει κι αυτή. Όλοι τώρα στα δύσκολα την εγκατέλειψαν. Της ήρθε της Βάλια να ουρλιάξει, να αφήσει τις φλέβες της να σπάσουν, να τα σπάσει όλα.

Ο Παύλος και η τρομακτική επίθεσή του και η κακοποίησή του (χαστούκια, κλωτσιές, βρισιές), το κουρέλιασμα των ρούχων της, η προδοσία του εραστή της, του Ανδρέα, που παράμενε άφαντος και της φίλης της Ελένης, η σπασμωδική αντίδραση της κόρης της Μυρτώς, που πήγε ερωτικά ... με τον Ανδρέα για να την εκδικηθεί, ο θάνατος του πατέρα της από ντροπή και ο διωγμός από τη μάνα της, η αλλαγή της κλειδαριάς στο σπίτι και η τρομερή αυθάδεια της κόρης της, ο ύπνος από δω κι από κει μέσα στο αυτοκίνητο, η ληστεία στο Φάληρο από δύο πρεζόντια, η κοροϊδία του δικηγόρου, του Γρηγόρη, ο φρικτός βιασμός της στη στέγη απόρων και αστέγων από τον Θεολόγο, όλα τη χτυπούσαν κατακέφαλα και στριφογύριζαν συνεχώς στο μυαλό τους, ώσπου στο τέλος δεν άντεξε σάλεψαν τα λογικά της και πέρασε στην απέναντι όχθη ...

Την κλείσανε στο ψυχιατρείο.

Κανένας δεν μπορεί να περάσει μόνος του ένα γολγοθά.

Ενός λεπτού σιγή στα απανταχού θύματα, γυναίκες και άντρες που ζουν την κόλαση επί γης.